

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 604: Hai Độ Bồ Thái Và Nhẫn Nhục, Thực Sự Là Chủ Yếu Của Tất Cả Các Hạnh Môn

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 052)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cần biết ba độ Giới, Tấn, Định, nếu lìa khỏi hai độ Xả (Bồ thái) và Nhẫn, thì khó bề thành tựu. Nếu không thể xả, không thể nhẫn, thì đó là chướng ngại lớn của việc tu hành. Cho nên hai độ Bồ thái và Nhẫn, thực sự là chủ yếu của tất cả các hạnh môn. Đây là lý do vì sao bộ kinh này chỉ nêu hai độ này để nói. Nếu hai độ này có thể lìa tương, thì các hạnh môn khác tự nhiên cũng có thể không chấp trước vậy.】

Đây là đứng trên phương diện Lục độ trong các hạnh môn của Bồ Tát mà nói. Ba môn Trì giới, Tinh tấn, Thiền định, Phật nói rất ít trong bộ kinh này, mà lại nói nhiều về Bồ thái và Nhẫn nhục. Vì sao Thế Tôn lại thuyết pháp như vậy, chỗ này đã giải thích thật rõ ràng cho chúng ta thấu hiểu.

Ba độ Trì giới, Tinh tấn và Thiền định này, nếu như rời khỏi Bồ thái và Nhẫn nhục, có thể nói là không thể thành tựu. Nếu như không thể xả, cũng tức là không thể buông xuống, lại không có sự nhẫn nại, thì đây là chướng ngại rất lớn trong việc tu hành. Không những là chướng ngại lớn trong sự tu trì Phật pháp, mà ngay cả trong thế gian pháp, cho dù là học nghiệp hay sự nghiệp, nếu như không thể xả, không thể nhẫn, thì thành tựu của người đó tất nhiên cũng sẽ bị hạn chế. Chúng ta nhìn vào thế pháp, trong lịch sử những người lập nên đại công, dựng nên đại nghiệp, tâm hạnh của họ đều khá tương đồng và gần gũi với Lục độ của Bồ Tát.

Cho nên trong Lục độ, Bồ thái và Nhẫn nhục là then chốt trong các hạnh môn của Bồ Tát, cũng có thể nói là bài học quan trọng bậc nhất. Đây chính là lý do vì sao Thế Tôn ở trong bộ kinh này lại đem hai sự việc này giảng nói nhiều đến thế, giảng nói chi tiết đến thế, thấy đều có nguyên nhân của nó.

Bồ thí và Nhẫn nhục nếu như có thể không chấp tướng, thì đó chính là Bồ thí Ba-la-mật và Nhẫn nhục Ba-la-mật; các hạnh môn còn lại cũng sẽ rất dễ dàng không còn bị chấp trước nữa. Trong cái việc “không chấp tướng” này, Nhẫn nhục lại càng đặc biệt khó khăn hơn, cho nên Thế Tôn ở chỗ này đặc biệt mượn Nhẫn nhục Ba-la-mật để thuyết minh, đưa ra ví dụ này để giảng giải cho chúng ta.